

Conclusies

— nietig te verklaren beschikking n. C(2008) 3411 definitief van 8 juli 2008, bekendgemaakt op 11 juli 2008, houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, of voor het Europees Landbouwgarantie Fonds (ELGF), voor zover daarin ten laste van Italië bepaalde financiële correcties zijn doorgevoerd.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de bestreden beschikking heeft de Commissie vier categorieën uitgaven van de Italiaanse staat voor de seizoenen 2001 tot 2006 uitgesloten van communautaire financiering ten laste van het EOGFL. Concreet gaat het om correcties met betrekking tot bepaalde uitvoerrestituties voor groente- en fruitproducten en suiker, steun voor de verwerking van citrusvruchten voor de boekjaren 2004 en 2005, de hoogte van de extra heffing op melkproducten waarvoor bij de productie en de verhandeling de toegewezen melkquota worden overschreden met betrekking tot het verkoopseizoen 2002-2003, en de steun voor oppervlakten/akkerbouwgewassen voor de seizoenen 2004, 2005 en 2006.

Ter onderbouwing van haar stellingen onderstreept verzoekster dat de verrichte controles juist en adequaat waren.

Zij stelt in concreto schending van de motiveringsplicht, van het evenredigheidsbeginsel, van de artikelen 11, 12 en 14 van verordening (EG) nr. 1392/2001 van de Commissie van 9 juli 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, van artikel 7, lid 4, van verordening (EG) nr. 1258/99 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾, van artikel 31 van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽³⁾; van de artikelen 22 en 30 van verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽⁴⁾ en van de artikelen 50, 51 en 30 van verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB L 187, van 10.7.2001, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 160, van 26.6.1999, blz. 103.

⁽³⁾ PB L 209, van 11.8.2005, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 327, van 12.12.2001, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 141, van 30.4.2004, blz. 18.

Beroep ingesteld op 30 september 2008 — SIAE/Commissie

(Zaak T-433/08)

(2008/C 301/95)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Società Italiana degli Autori ed Editori — SIAE (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo en S. Valentino, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- Nietigverklaring van de artikelen 3 en 4, lid 2, van de beschikking.
- Verwijzing van de Commissie in de proceskosten van verzoekster.
- Het nemen van alle door het Gerecht dienstig geachte maatregelen, instructie maatregelen daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking waartegen het onderhavige beroep is gericht, is dezelfde als die in zaak T-392/08, AEPI/Commissie.

Verzoekster voert voor haar beroep vijf middelen aan.

Met haar eerste middel stelt verzoekster schending en verkeerde toepassing van artikel 81 EG, alsmede ontoereikend onderzoek, doordat in de beschikking het bestaan van een onderling afgestemde feitelijke gedraging wordt vastgesteld, terwijl daarvoor geen ander bewijs wordt aangevoerd dan de omstandigheid dat in veel wederkerige vertegenwoordigingsovereenkomsten de bevoegdheid tot het verlenen van licenties wordt beperkt tot het grondgebied waarop de andere partij actief is. De Commissie ziet er daarbij aan voorbij dat veel muziekauteursrechtenorganisaties feitelijk van mening zijn dat zij de rechten van hun leden het best kunnen garanderen door hun repertoire onder te

brenge bij die organisaties die hun een doeltreffende auteursrechtenbescherming kunnen verzekeren, en het is zonder meer duidelijk dat juist organisaties die geworteld zijn in het grondgebied, aan die eisen volledig kunnen voldoen.

Met het tweede middel stelt verzoekster schending en verkeerde toepassing van artikel 81 EG alsmede onlogische motivering van de beschikking, gelet op het feit dat de Commissie bij haar poging om de haalbaarheid van het beheer van multiterritoriale licenties voor de verspreiding van muziek via satelliet, kabel en internet aan te tonen, uiteindelijk bewijst dat er geen sprake is van parallelgedrag van de muziekauteursrechtenorganisaties. De beschuldiging van de Commissie wordt immers reeds ontkracht door de voorbeelden die zij zelf geeft van de verlening door de beheersorganisaties van toestemming die ruimer is dan het grondgebied waarop één enkele organisatie actief is.

Met het derde middel stelt verzoekster schending en verkeerde toepassing van artikel 81 EG doordat, zelfs ingeval de Commissie het bestaan van een onderling afgestemde gedraging zou aantonen (quod non), deze gedraging geen beperkend effect op de mededinging heeft, aangezien de territoriale afbakeningen het noodzakelijk complement vormen van de exclusieve rechten van de auteurs.

Met het vierde middel stelt verzoekster schending door de Commissie van het recht van hoor en wederhoor en schending van artikel 253 EG wegens ontoereikende motivering, gelet op het feit dat de Commissie de organisaties niet in kennis heeft gesteld van de essentiële feiten waarop zij zich heeft gebaseerd bij haar beslissing om, na onderzoek van de markt, de door SIAE voorgestelde verplichtingen niet te aanvaarden.

Met het vijfde middel stelt verzoekster schending van artikel 253 EG wegens ontoereikende motivering, schending van het evenredigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, tegenstrijdigheid en gebrekkige logica van de bij artikel 4, lid 2, van de beschikking voorgeschreven maatregelen. Daar absoluut onduidelijk is wat moet worden verstaan onder de „herziening” die van de beheersorganisaties wordt verlangd, brengt dit SIAE ten onrechte in een situatie van onzekerheid welke maatregelen door de Commissie toereikend zullen worden bevonden om aan de beweerde onderling afgestemde gedraging een einde te maken. Aangezien de Commissie voorts uitdrukkelijk erkent dat de beperking van de toestemming tot het grondgebied van de andere organisatie geen concurrentiebeperking is, is het in kennelijke tegenspraak met dit uitgangspunt om aan de beheersorganisaties op te dragen, in alle gevallen waarin zij toestemming geven voor verspreiding via satelliet, kabel en internet, de territoriale afbakening bilateraal te herzien, en vervolgens aan de Commissie afschriften over te leggen van de herziening van al deze wederkerige vertegenwoordigingsovereenkomsten. Daarbij komt dat, aangezien de Commissie een „bilaterale” herziening van de territoriale afbakeningen verlangt, de volledige naleving door SIAE van artikel 4, lid 2, van de beschikking hoe dan ook buiten het beslissingsbereik van SIAE valt, daar deze tevens afhankelijk van de autonome onderhandelingen van de andere 23 beheersorganisaties.

Beroep ingesteld op 3 oktober 2008 — Studio Vacanze/Commissie

(Zaak T-436/08)

(2008/C 301/96)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Studio Vacanze (Budoni, Italië) (vertegenwoordiger: M. Cannata, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

Primair:

- nietig verklaren de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 2 juli 2008;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Subsidiair:

nietig verklaren artikel 2, lid 2, van de bestreden beschikking, voor zover daarbij de terugvordering wordt gelast van de onverenigbaar bevonden steun, te vermeerderen met rente vanaf de datum waarop de betrokken bedragen ter beschikking van de begunstigen zijn gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking waartegen in de onderhavige zaak wordt opgekomen is dezelfde als die in zaak T-394/08, Regione Sardegna/Commissie, en T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare/Raad en Commissie.

Ter onderbouwing van haar vorderingen voert verzoekster de volgende middelen aan:

- Schending van artikel 16 van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (¹), voor zover volgens deze bepaling slechts een onderzoeksprocedure kan worden ingeleid wanneer er sprake is van een geval van „misbruik van steun” en niet wanneer er sprake is van „onrechtmatige steunverlening”. Volgens verzoekster volgt hieruit, dat de hele formele onderzoeksprocedure ongeldig is.